

14. С. ГОСТИЛЯ.

Това си име селото е получило отъ барата, която тече прѣзъ него, и совата, които носили сжщото име и прѣди да се засели селото. Селото е ного и е заселено прѣзъ 1891 година отъ банатски българи.

То се намира на 30 к. м. на юго-изтокъ отъ гр. Орѣхово и е разположено въ една долина между два хълма. Въ него има една воденица, карана отъ конь и двѣ на рѣката Гостиля. Най-кжсия пжть до Орѣхово е прѣзъ Галово—Скакуцъ (селановскитѣ ханчета)—Орѣхово. На 2 к. м. на изтокъ отъ селото минава (край рѣката Искъръ) шосето Червени—Брѣгъ—Бешлий. Селото е изложено на сѣвероизточния вѣтъръ, който духа зимѣ и пролѣтъ и на юго-източния—лѣтъ и есенъ. Климата е влаженъ. Района на селото е поле съ 3,000 декара пасище. Съсѣдни села сж: Луковитъ на 6 к. м. на югъ, Ставерци на 4 к. м. на сѣверъ, Кнежа на 16 к. м. на юго-западъ, Галово на 14 к. м. на сѣверо-западъ и Староселци (Плѣвенско) на 5 к. м. на изтокъ.

Селото Гостиля е подъ планъ и има прави и широки улици. То има 254 кжщи и сж всички надземни и има 1177 души жители. Почти всички мъже и жени сж грамотни. Селенитѣ сж трудолюбиви, възприемчиви и се занимаватъ главно съ земледѣлие, но сж бѣдни и западнали икономически. Поради разваления и влаженъ въздухъ, селенитѣ страдатъ най-много отъ трѣска. Въ морално отношение селенитѣ сж не порядъчни, мнозина често пиянствуватъ и правятъ скандали.